

Treballador autònom econòmicament dependent

El decorador o dissenyador d'interiors sol ostentar la forma de treballador autònom, i per definició és aquell treballador que ofereix els seus serveis a diversos clients, pel seu compte i risc, de forma que tots els beneficis i despeses recauen en la seva persona, i normalment no sol tenir ningú sota la seva direcció.

Tot i que aquesta fórmula sol variar i presentar molts matisos depenent de l'activitat econòmica on ens trobem, el denominador comú de tot plegat es el fet de dur a terme una activitat lucrativa a títol propi i fora de l'àmbit de direcció i organització d'una altra persona. Hem superat el model clàssic d'autònom propietari d'un local o establiment a les més diverses formes de emprenedors liberals, el que actualment en el món anglosaxó es coneix com a «freelance».

La actual situació econòmica on les empreses han de reduir costos, determinades feines que fins ara suposaven tenir algú contractat «i tenir-lo en plantilla» s'han convertit en un pes que s'ha de minorar, i la forma és externalitzar aquests serveis. Aquesta externalització suposa contractar a una persona en atenció al volum de feina i que disposi de la logística per dur a terme la tasca. Es a dir, contractar els serveis d'un autònom.

Estem en el context no d'un servei anecdòtic que pugui necessitar una empresa en determinat moment, com podria ser reparar l'aire condicionat que s'ha espatllat, sinó d'un servei que fins ara duia a terme un treballador que tenia aquesta tasca encomanada i la realitzava dins de l'organigrama productiu de la empresa. Ara en una recerca de reduir costos a través de la externalització, es busca algú «de fora» perquè ho faci. En aquesta dinàmica de treball, es crea un fet paradoxal, es a dir, que un autònom que per definició té no te una relació estable de treball, en configuri una de similar a les que es creen en les formes de treball per compte aliè. En definitiva anar a un pas mes enllà de la situació d'un client que et «dóna feina» de forma regular.

Hi ha importants diferències per poder parlar d'una autònom econòmicament dependent. S'haurien de plantejar els següents elements:

- Un únic client hauria de suposar un 75% dels ingressos per rendiments del treball o activitats econòmiques professionals.
- El treballador no hauria de tenir treballador al seu càrrec ni contractar o subcontractar part o tota la activitat a tercers.
- No executar la activitat de manera indiferenciada amb els treballadors que prestin serveis sota qualsevol modalitat de contractació laboral per compte del client
- Disposar d'infraestructura productiva i material propis, necessaris per a l'exercici de l'activitat i independents de les del seu client, quan en aquella activitat siguin econòmicament rellevants.
- Desenvolupar la seva activitat amb criteris organitzatius propis, sense perjudici de les indicacions tècniques que pugués rebre del seu client.
- Rebre una contraprestació econòmica en funció del resultat de l'activitat, d'acord amb allò pactat amb el client i assumint el risc i ventura d'aquesta..

Ser un treballador autònom econòmicament dependent, no vol dir ser un treballador en exclusiva, es poden tenir diversos clients, però un ha de suposar com hem indicat anteriorment $\frac{3}{4}$ parts del volum total d'ingressos. De la mateixa manera, només es pot ostentar aquesta condició d'un únic client.

Treballador autònom econòmicament dependent

Per controlar aquest fet, la llei ha organitzat uns registres no públics, on s'han d'inscriure aquests tipus de contractes de treball peculiars, de forma que qualsevol interessat podrà consultar-ne els continguts, respectant això sí les disposicions de la LOPD. El marc normatiu d'aquest tipus de relacions laborals es troba a l'estatut del treballador autònom (Llei 20/2007 de 12 de juliol de 2007, publicat en el BOE de 25 setembre de 2007).

A part de les indicacions abans esmentades la llei en els seus primers articles fa un llistat de inclusions i exclusions alhora de definir qui es pot considerar autònom i qui no.

Inclou com a autònoms:

- Persones físiques que realitzin de forma habitual, personal i directa, per compte propi i fora de l'àmbit de direcció i organitzatiu d'una altre persona, una activitat econòmica habitual a títol lucratiu, donin o no ocupació a una altre treballador per compte aliena.
- Socis industrials de societats regulars col·lectives i de societats comanditàries
- Comeners de la comunitats de bens i socis de societats civils irregulars, excepte que la seva activitat es limiti a la mera administració dels bens posats en comú.
- Aquells que exerceixin les funcions de direcció i gerència que comporti el desenvolupament del càrrec de conseller o administrador, o prestin altres serveis per a una societat mercantil o capitalista, a títol lucratiu i de forma habitual, personal i directe, quan posseeixin el control efectiu, directe o indirecte d'aquella, en el termes previstos de la disposició addicional 27 del text refós de la LGSS.
- Els treballadors autònoms econòmicament dependents als que es refereix el Capítol III de la llei 20/2007.
- Treballadors autònoms estrangers que reuneixin els requisits de la LO 4/2000.

La llei també preveu una exclusions expresses, per tant queden fora de la família dels autònoms. Les exclusions són les següents:

- Relacions de treball per compte aliena a les que es refereix l'art 1.1 de l'estatut dels treballadors.
- La activitat que es limita pura i simplement al desenvolupament del càrrec de conseller o membre dels òrgans d'administració en les empreses que revesteixin una forma jurídica de societat, en conformitat amb allò establert a l'art 1.3 de l'estatut del treballador
- Les relacions laborals de caràcter especial a les que es refereix l'art 3 de l'estatut dels treballadors.

Aquesta llei intenta organitzar en un únic cos una matèria que fins ara es trobava dispersa en diverses normes tan estatals com comunitàries. Fins ara la principal regulació es trobava en les disposicions del text refós de la llei de la seguretat social, ja que hi havia una definició i es disposava el règim de l'autònom en tant quan drets (prestacions) i deures (quotes) davant la seguretat social

Un altre aspecte important d'aquest estatut del treballador autònom és que regula la qüestió dels contractes. Partint sempre de la llibertat de les parts per pactar les condicions en que es desenvoluparà la feina de l'autònom, quan aquesta revesteix la «coletilla» de econòmicament dependent s'ha de tenir en compte el següent:

- S'haurà de formalitzar sempre per escrit
- Haurà de registrar-se el contracte en la oficina pública corresponent.
- En el contracte s'haurà de fer constar expressament la condició econòmicament dependent, identificant les parts.
- En el contracte s'haurà de fixar una duració i un servei determinat, sinò es presumirà excepte prova el contrari, que el contracte ha estat per temps indefinit.

Treballador autònom econòmicament dependent

Respecte la jornada laboral dels autònoms econòmicament dependents s'estableix que aquest tindrà dret a 18 dies hàbils de interrupció de la seva activitat anual, sens perjudici que aquest règim es pugui millorar mitjançant contracte entre les parts o per acords professionals.

Mitjançant el contracte individual o acord d'interès professional es determinarà el règim de descans setmanal i el màxim de jornada diària de treball, o en el cas que es computi per mes o any la seva distribució setmanal.

La realització d'activitat per temps superior al pactat contractualment serà voluntària en tot cas, no poden excedir del increment màxim establert mitjançant acord de interès professional. En absència de acord d'interès professional, l'increment no podrà superar el 30% del temps ordinari de activitat individualment acordada.

La relació contractual entre les parts es podrà extingir per alguna de les següents circumstàncies:

- Mutu acord entre les parts.
- Causes vàlidament consignades en el contracte, excepte que constitueixin un abús de dret manifest
- Mort o jubilació o invalidesa incompatibles amb l'activitat professional
- Desistiment del treballador autònom econòmicament dependent, tenint en compte que s'ha de respectar el preavis estipulat per contracte o conforme els usos o costums del sector
- Voluntat del treballador autònom, fundada en un incompliment contractual greu de l'altre part. S'entén per incompliment quan no es respecten les condicions relacionades amb condicions substancials del contracte : sou, jornada laboral, activitat a desenvolupar.
- Voluntat del client per causa justificada, tenint en compte que s'han de respectar els terminis de preavis establerts per contracte o en atenció als usos o costums del sector.

Els incompliments contractuals donaran dret a l'altre part si resolten el contracte a rebre una indemnització que es determinarà en cada cas i situació. En el supòsit que resolgui per voluntat del treballador autònom econòmicament dependent per incompliment greu per part del client la indemnització tindrà en compte com a factors moduladors:

- Temps restant previst de duració del contracte.
- Gravetat del incompliment del client.
- Les inversions i despeses anticipades pel propi treballador vinculades a l'execució de l'activitat professional contractada.
- Termini de preavis atorgat al client sobre la data d'extinció del contracte.

Per acabar, recordar l'àmbit de protecció dels treballadors autònoms que cotitzin a la seguretat social que compren:

- A partir de l'1 de gener de 2008, incorporaran obligatòriament, dins de l'àmbit de cobertura la de incapacitat temporal i la d'accidents de treball i enfermetats professionals de la seguretat social
- La acció protectora comprendrà en tot cas:
 - 1.- Assistència sanitària en casos de maternitat, enfermetat comú o professional i accidents siguin o no de treball.
 - 2.- Prestacions econòmiques en situacions de incapacitat temporal, risc durant l'embaràs, maternitat, paternitat, risc durant la lactància, incapacitat permanent, jubilació, mort i supervivència de familiars por fill a càrrec.

